

Sygn. akt II CSK 149/18

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosku S.B.
przy uczestnictwie [...] OPERATOR Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 lipca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 6 października 2017 r., sygn. akt I 1Ca [...] /17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 października 2017 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację wnioskodawcy S.B. od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 kwietnia 2017 r., którym ustanowiona została na rzecz uczestnika [...] - OPERATOR S.A. z siedzibą w G. służebność przesyłu na oznaczonych nieruchomościach gruntowych oraz przyznane wnioskodawcy jednorazowe wynagrodzenie. Odnośnie do części działek wnioskodawcy wniosek został oddalony ze względu na zasiedzenie na nich przez uczestnika służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu. Oddalając apelację Sąd drugiej instancji podzielił ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, uzupełniając ich ocenę prawną o wskazanie na istnienie administracyjnej podstawy do korzystania z nieruchomości, co do których stwierdzono zasiedzenie. Podstawą tą jest decyzja administracyjna, będąca w dyspozycji uczestnika, wydana w oparciu o art. 35 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości.

W skardze kasacyjnej wnioskodawca, zaskarżając postanowienie Sądu Okręgowego w całości, w skardze powołał się na naruszenie zaskarżonym postanowieniem przepisów postępowania przez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, ograniczając to do art. 520 § 3 w związku z art. 102 k.p.c. przez jego niezastosowanie, „skutkujące obciążeniem wnioskodawcy kosztami postępowania, w sytuacji gdy zachodziła przesłanka uzasadniająca odstąpienie od ogólnej reguły rozdziału kosztów w postępowaniu nieprocesowym i obciążenie uczestnika postępowania kosztami w całości”. W uzasadnieniu podstaw kasacyjnych wskazał na naruszenie art. 520 § 3 k.p.c. przez Sąd pierwszej instancji na skutek obciążenia wnioskodawcy kosztami w wysokości 9 010 złotych, a uczestnika - 1 001,11 złotych. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na brak podstaw określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Przepis ten przewiduje możliwość przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w razie wystąpienia przynajmniej jednej z przesłanek: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pełnomocnik skarżącego powołał się na art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wskazując, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, gdyż Sąd niewłaściwie zastosował art. 520 § 2 (wcześniej chodziło o § 3) k.p.c. i uznał, że w niniejszym postępowaniu Sąd pierwszej instancji prawidłowo rozdzielił koszty niniejszego postępowania, obciążając nimi stosunkowo co do wyniku sprawy. W uzasadnieniu skarżący dodał wątpliwości zawarte w pytaniu, czy w sprawach o ustanowienie służebności przesyłu ma zastosowanie odpowiednio art. 100 k.p.c. ze względu na „fakt, iż wynagrodzenie jest immanentnym składnikiem ustanowienia służebności przesyłu”. Jak ponadto wskazuje skarżący, „powstałe wątpliwości potęguje fakt o braku konieczności powoływania kosztownych dowodów z opinii biegłych sądowych w przypadku posiadania przez uczestnika- przedsiębiorcy przesyłowego, stosownej dokumentacji umożliwiającej ustalenie prawa do dysponowania nieruchomością”. Nie ma żadnego uzasadnienia wniosku w zakresie art. 102 k.p.c., mimo że w skardze wnioskodawca na ten przepis się powołuje w związku z art. 520 § 3 k.p.c.

To dosłowne przytoczenie niektórych fragmentów uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej wskazuje wyraźnie, że skarżący nie zapoznał się wystarczająco z bogatym, znanym i publikowanym orzecznictwem oraz poglądami doktryny, w których jest mowa o tym, jak należy uzasadnić wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, jeżeli skarżący powołuje się na istotne zagadnienie prawne, wymagające rozpatrzenia przez Sąd Najwyższy. Najogólniej mówiąc, chodzi o wskazanie na istotne zagadnienie prawne w sposób abstrakcyjny, a więc mające ogólne znaczenie oraz znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, biorąc pod uwagę publicznoprawne znaczenie skargi kasacyjnej.

Wymaga to przeprowadzenia profesjonalnego i wyczerpującego wyводу prawniczego, z wykorzystaniem orzecznictwa i poglądów doktryny w celu przekonania do potrzeby zajęcia się określonym problemem, będącym nowym zagadnieniem, dotąd nierozważanym w orzecznictwie. Nie mogą to więc być ogólne, pewne hasła i tylko wskazywane przepisy, tak jakby postępowanie kasacyjne było trzecią instancją sądową. Tymczasem jest to postępowanie nadzwyczajne, zmierzające do wzruszenia prawomocnego orzeczenia sądowego, a to wymaga spełnienia szczególnych przesłanek, wynikających z przepisów postępowania. W kwestiach, których dotyczy zagadnienie przedstawione szczerunkowo przez skarżącego, poza orzeczeniem wskazanym w skardze są dalsze wypowiedzi orzecznictwa, do których w uzasadnieniu skargi w ogóle się nie odnieszono (przykładowo postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2010 r., IV CO 50/10; z dnia 25 sierpnia 2011 r., II CZ 55/11 oraz z dnia 5 grudnia 2012 r., I CZ 148/12, OSNC-ZD 2013, nr 2, poz. 45).

Z tych względów na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. należało orzec jak w postanowieniu.

jw

ał